

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 100-річчю
з дня народження
К. БАРНАРДА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

2–3 червня 2022 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 100-річчю з дня народження
К. БАРНАРДА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

2–3 червня 2022 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

Головний редактор:

ректор, академік НАМН України,
проф. В. М. Запорожан

Заступники голови:

в. о. проректора з науково-педагогічної роботи,
з. д. н. т. України, проф. О. О. Шандра,
науковий керівник Ради СНТ та ТМВ
проф. О. Г. Юшковська

Редакційна колегія:

проф. В. Г. Марічереда, проф. І. П. Шмакова
доц. К. О. Талалаєв, доц. Я. В. Бєседа

Технічні секретарі:

к. мед. н. О. В. Філоненко,
А. Л. Добровольський, Н. С. Будігай

Сучасні теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини (для С 91 студентів та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвячена 100-річчю з дня народження К. Барнарда. Одеса, 2–3 червня 2022 року : тези доп. — Одеса : ОНМедУ, 2022. — 174 с.
ISBN 978-966-443-112-2

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю для студентів та молодих вчених, присвяченої 100-річчю з дня народження К. Барнарда, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875

ЗНАЧЕННЯ ВИВЧЕННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ СТАНОВЛЕННЯ ФАХІВЦЯ У МЕДИЧНІЙ ГАЛУЗІ

Трегубенко В. А.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

З давніх давен і до наших днів вивчення медицини неможливе без базових знань термінів та понять на латинській мові. Латина в медицині традиційно використовується як міжнародна термінологія анатомії, фармакології, клінічних дисциплін, а також при складанні рецептів. Спеціальні поняття на латинській мові студенти-медики зустрічають в медичній науці. Це, насамперед, назви органів, кісток та частин тіла, хімічних сполук та лікарських препаратів, хвороб та методів їх лікування, приборів, інструментів, методів дослідження тощо. Склад ліків, їх найменування, лікарські форми, способи виготовлення й видачі оформлюються теж на латині. Як ми бачимо, саме латина лежить в основі медичної термінології. Вивчення латини покращує також лексичний запас медика та полегшує процес вивчення слів, які мають іноземне походження. В англійській мові, де медична термінологія майже вся латинізована, наприклад, зустрівши такі слова латинського походження, як vertebral, parietal, occipital, gastric студенти з легкістю перекладуть їх на рідну мову, знаючи значення латинських термінів. Оскільки наукова медична термінологія відноситься до інтернаціональної лексики, в значній мірі побудованій на основі латинської мови та її форм, то вона однаково зрозуміла і доступна медикам всього світу. Хоча лікарі у професійному спілкуванні перейшли на національні мови, перевага надається греко-латинським елементам, словам та словосполученням, тому назви хвороб, діагностик і лікувань упізнаються на будь-якій мові. Тож, для того, щоб правильно розуміти і конструювати медичні терміни, потрібно володіти основами медичної термінології на латинській мові. Отже, знання елементів латинської мови необхідне майбутнім медикам для успішного засвоєння своєї спеціальності й правильного використання в майбутньому професійної мови лікарів — медичної термінології.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНІСТІ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ МОВАМ

Гожелова Н. М.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Аналіз сучасного стану медичної освіти і нові вимоги щодо підготовки медичних спеціалістів дозволяють розглянути організацію учбового процесу в медичних вузах у новому ракурсі. Домінуючою метою цієї підготовки стає не стільки набуття студентами спеціальних знань, скільки формування цілісної, різносторонньо розвинutoї особистості. З цієї позиції формування професійної спрямованості особистості означає встановлення міц-

ної мотиваційної системи по відношенню до майбутньої професії, виявленню свого місця та ролі в обраній сфері діяльності, відповідність суспільним вимогам до професійної придатності.

Професійна спрямованість в гуманітарному контексті складається з трьох основних компонентів: розвитку професійної спрямованості як особистісної властивості, принципу професійної спрямованості в навчанні та його реалізації шляхом встановлення міжпредметних зв'язків.

Організація мовленнєвої діяльності в умовах вищої медичної освіти передбачає засвоєння студентами-медиками знань про мову і мислення, набуття ними власного мовленнєвого досвіду, спрямованість особистості до саморозвитку і самореалізації, формування самосвідомості як передумови самостійності в оволодінні професійними мовленнєвими вміннями, що супроводжуються відповідним корегуванням, підвищенням рівня професійної зрілості під час оволодіння різними мовленнєвими функціями.

Для визначення педагогічних умов формування професійної спрямованості майбутніх медичних працівників в процесі навчання мовам необхідно:

1. Визначити критерії і показники рівня сформованості професійної спрямованості студентів, за якими провести аналіз існуючого стану.

2. Враховуючи цілі навчання мові, визначити зміст (фонетичний, лексичний, граматичний аспекти) з урахуванням міжпредметних зв'язків, методи навчання (проектний, проблемно-дослідницький та ін.) і контролю, й засоби (навчальні, інформаційно-комунікаційні, оцінюючі, інструментальні та ін.), з метою формування професійної спрямованості майбутніх лікарів.

Тобто, необхідно враховувати наступні педагогічні умови:

— організація поетапного навчання мовам у відповідності з динамікою формування та розвитку професійної спрямованості майбутніх лікарів;

— вплив особливостей майбутньої професійної діяльності на відбір змісту, форм, методів та засобів навчання мовам;

— володіння викладачем знаннями з термінології та специфіки медичної роботи.

Отже, аналізуючи сучасний підхід до формування справжнього фахівця-медика, професіонала своєї справи, інтелігента, патріота своєї держави, не слід забувати про консолідуюче значення мовленнєвого фактора як одного з основних чинників професійного формування особистості у світлих нових державотворчих, національно-культурних та морально-виховних перетворень.

ВПЛИВ ЕПІДЕМІЧНОЇ СИТУАЦІЇ ТА ОБМЕЖЕНЬ СОЦІАЛЬНИХ ЗВ'ЯЗКІВ НА ПСИХІЧНИЙ СТАН ЛЮДИНИ

Нігрецкул В. В.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Епідемія, викликана COVID-19, визнана надзвичайною ситуацією міжнародного масштабу. Вірус став причиною тисяч людських смертей у всіх країнах і змінив усі сфери життя і системи ко-